

Sygn. akt III SK 34/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa T. S.A.
przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej
z udziałem zainteresowanej Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i
Telekomunikacji w W.
o określenie warunków regulacyjnych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 20 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w
(...)
z dnia 24 stycznia 2017 r., sygn. akt VI ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 24 stycznia 2017 r., VI ACa (...) Sąd Apelacyjny w (...) zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w W. – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 31 lipca 2015 r., XVII AmT (...), przez zmianę decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) z 14 grudnia 2012 r., nr (...) w punkcie IV podpunkcie 2 w ten sposób, że obowiązek publikacji w formie elektronicznej na stronie internetowej informacji, o których mowa w tym punkcie, zastąpił obowiązkiem udostępniania informacji na rzecz podmiotów, które są zainteresowane uzyskaniem dostępu do sieci w celu zakańczania połączeń, w pozostałym zakresie oddalił apelację i rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł T. S.A. (powód), zaskarżając go w części obejmującej oddalenie apelacji oraz obciążenie powoda kosztami postępowania. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a mianowicie: 1) czy przy ocenie pozycji rynkowej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na podstawie art. 21 i art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm., dalej jako PT), na regulowanym rynku zakańczania połączeń głosowych w sieci ruchomej, który, analogicznie jak rynek zakańczania połączeń krótkich wiadomości SMS, ze swej istoty jest rynkiem, na którym dany przedsiębiorca zajmuje 100% udziałów, należy dokonać analizy substytucyjności usługi zakańczania połączeń głosowych na zasadach określonych w wyroku Sądu Najwyższego z 3 stycznia 2016 r., III SK 8/15, dotyczącym zakańczania wiadomości SMS, czy też rynek zakańczania połączeń głosowych charakteryzuje się cechami, które powodują, że „bez znaczenia pozostają stosowane technologie, skoro żaden inny operator, nie może świadczyć usługi zakańczania połączeń w sieci danego operatora”?; 2) czy dokonując, na podstawie art. 24 pkt 2 lit. a PT w związku z art. 21 i 22 PT, oceny zasadności i proporcjonalności nałożonych przez Prezesa UKE środków regulacyjnych opartych o stworzony przez Prezesa UKE model, który nie pozwala operatorowi na odzyskanie wszystkich uzasadnionych kosztów świadczenia określonej usługi (usługi zakańczania połączeń głosowych w sieci ruchomej) istotny jest fakt dokonania zakupu częstotliwości radiowych, koniecznych do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, w tym świadczenia usług innych niż objęte danym obowiązkiem regulacyjnym, czy też ocena rentowności świadczenia danej usługi telekomunikacyjnej w ramach rynku właściwego, o którym mowa w art. 24 pkt 1 PT powinna zostać dokonana niezależnie od dokonywania inwestycji w zakresie widma radiowego, niezbędnego do prowadzenia działalności w zakresie usług telekomunikacyjnych?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie została przyjęta do rozpoznania, ponieważ sformułowane w niej zagadnienia prawne nie spełniają wymogów wynikających z dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego, gdyż nie stanowią problemu

prawnego, który mógłby zostać rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy w oparciu o argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, w przypadku powołania się na potrzebę rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego, konieczne jest sformułowanie oraz uzasadnienie problemu prawnego w sposób odpowiadający wymogom z art. 390 k.p.c. Skoro wnioskuje się o rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy zagadnienia prawnego, wywód jurydyczny w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi zawierać osadzoną w ustaleniach faktycznych postępowania w sprawie (bądź – w przypadku braku ustaleń koniecznych do zastosowania przepisu prawa materialnego, na tle którego powstało zagadnienie prawne – w odpowiednio udokumentowanej i potwierdzonej stosownymi publikacjami argumentacji analityczno-faktycznej), w której wnoszący skargę profesjonalny pełnomocnik przedstawi rzetelnie, zgodnie z wiążącymi go standardami etycznymi, wszystkie argumenty (z przywołaniem orzecznictwa i literatury przedmiotu) wraz z uzasadnieniem przemawiające za rozstrzygnięciem wykreowanego przez niego problemu prawnego w sposób preferowany przez skarżącego a odmienny od przyjętego w zaskarżonym wyroku. Po to właśnie przed Sądem Najwyższym strona musi być reprezentowana przez fachowego pełnomocnika. Do rozpoznania powinny bowiem trafiać wyłącznie takie skargi kasacyjne, w których zagadnienie prawne zostało sformułowane „do rozstrzygnięcia” przez Sąd Najwyższy. Sąd kasacyjny nie może w tym zakresie zastępować strony, która po wieloletnim procesie i przy dysponowaniu odpowiednimi zasobami oraz wiedzą o zasadach funkcjonowania rynku, bezwzględnie powinna należycie uzasadnić podstawy i kierunki rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego.

Ponadto, aby w postępowaniu kasacyjnym możliwe było rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego dotyczącego zakresu analizy rynku właściwego, w ustaleniach postępowania sądowego muszą być zawarte ustalenia w przedmiocie zasad funkcjonowania rynku komunikacji elektronicznej, z których będzie wynikało, że w dacie wydania decyzji Prezesa UKE istniały podstawy do przyjęcia założenia, zgodnie z którym rynek zakańczania połączeń nie jest już rynkiem, na którym nie występuje skuteczna konkurencja. Powód, kontestując decyzję Prezesa UKE,

powinien przy tym wykazać się stosowną inicjatywą dowodową. W przypadku nieuwzględnienia jego wniosków dowodowych, w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania mógłby wtedy przywołać okoliczności faktyczne (dotyczące funkcjonowania rynku) oraz dowody na ich potwierdzenie, które wadliwie nie zostały uwzględnione przez Sądy, co w konsekwencji doprowadziło do nieprawidłowego zastosowania przepisów prawa materialnego (to jest zastosowania do nieustalonego w sprawie stanu faktycznego). Należy jednak ponownie podkreślić, by jednak Sąd Najwyższy jako sąd prawa miał podstawy do zajmowania się problemem natury faktycznej jak działa dany rynek właściwy na datę wydania decyzji Prezesa UKE, bezwzględnie konieczne jest przedstawienie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wyводу prawnego wskazującego na podstawy dla wykreowania takiego założenia. Wywody te muszą być oparte na analizach rynkowych.

Powyższe wywody znajdują adekwatne zastosowanie do potrzeby przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda ze względu na drugie z powołanych w niej zagadnień prawnych. Dodatkowo Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zawarto wzorcową, obszerną i przekonującą argumentację w przedmiocie oceny zasadności i proporcjonalności obowiązków regulacyjnych nałożonych na powoda. Jak trafnie zwrócono uwagę w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, kwestionowanie zastosowania modelu efektywnego operatora - z uwagi na konieczność respektowania przez Prezesa UKE zaleceń KE w tym zakresie – nie mieści się w ramach oceny zasadności i proporcjonalności nałożonych obowiązków regulacyjnych. W sprawie nie ma także ustalenia faktycznego, na którym zasadza się zagadnienie prawne powoda, a mianowicie, że zastosowano model, który „nie pozwala operatorowi na odzyskanie wszystkich uzasadnionych kosztów świadczenia określonej usługi”.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.